

בבית המשפט העליון

רע"פ 5147/02 - א'

בפני: כבוד המשנה לנשיא ש' לוין

המבקש: אהוד טננבאום

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בתל-אבי-יפו מיום 5.6.02
בע"פ 71227/01 שניתן על ידי כבוד
השופטים ד' ברלינר, ז' המר, ז' כספי
ובקשה לעיכוב ביצוע**

בשם המבקש: עו"ד י' וינרוט, עו"ד יוסי אשכנזי,
עו"ד דקלה סירקיס

החלטה

1. המבקש הורשע לפי הודאתו ולאחר הסדר דיוני במעשי עבירה של קשירת קשר לעוון, שיבוש או הפרעה למחשב, חדירה לחומר מחשב שלא כדין, קבלת דבר במרמה והשמדת ראיה ובית משפט השלום השית עליו ששה חודשי מאסר, שירותו בעבודת שירות, קנס, מאסר על תנאי ופיקוח שרות המבחן; ערעורה של המדינה על קולת העונש נתקבלו, אך השופטים נחלקו לגבי מידת העונש: השופטת ברלינר - אב"ד - סברה שהעונש הראוי הוא - בנוסף לשאר העונשים שפורטו לעיל - מאסר לתקופה של שנה אחת; השופט כספי סבר שהעונש הראוי הוא שנה ומחצה והשופט המר סבר שראוי הוא המבקש לעונש מאסר בפועל לתקופה של שנתיים ומחצה. על יסוד סעיף 80(ג)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 - הושת על המבקש ביום 5.6.02 עונש מאסר לתקופה של שמונה-עשר חדשים בפועל, כשכל חלקי שאר גזר הדין שניתן בבית משפט השלום נותרו על כנם. ביצוע עונשו של המבקש עוכב עד ליום 18.6.02.

לפני בקשת רשות לערער על פסק הדין ובקשה לעיכוב ביצוע העונש. אלה הוגשו רק אתמול -

16.6.2002.

2. שתי הערכאות שקדמו לי לא נחלקו ביניהן לגבי החומרה המופלגת של העבירות אותן עבר המבקש, חלקן בטרם מלאו לו שמונה-עשרה וחלקן לאחר מכן. לפי האישום הראשון קשר המבקש קשר עם אחרים לביצוע עבירות באמצעות רשת האינטרנט כדי לחדור שלא כדין למחשבים בארץ ובחו"ל ולהשתמש שלא כדין במחשבים ובחשבונות אינטרנט של אחרים, תוך טשטוש פעולותיו. לפי האישום השני חדר המבקש שלא כדין לעשרות רבות של מחשבים בארץ ובחו"ל. בין אלה: מערכת מחשבי נאס"א, מחשבים של מוסדות ממשל בארה"ב, לרבות מחשבי משרד ההגנה, ומחשבים השייכים לחיל האוויר ולצי האמריקני תוך שיבוש פעולות המחשבים ושימוש בקבצי סיסמאות ומשתמשים המנויים בחברות אינטרנט זהב ונטויז'יון ושימוש בחשבונות האינטרנט שלהם כדי לחדור לאתרים הנ"ל; לפי האישום השלישי ניסה המבקש שלא כדין לחדור לחשבון המחשב של תלמידה במדרשת שדה בוקר כדי לקרוא את הודעותיה בדואר אלקטרוני וביצע חדירה למחשב המדרשה, תוך שינוי ופגיעה בקבצי המחשב שבו. עוד חדר המבקש כמה פעמים באמצעות מחשב במדרשה לשרת של חברת נטויז'יון למחשב אתר הכנסת, ניסה גם לחדור לאתר צה"ל וגם חדר לאתר נשיא המדינה. בשני אתרים אלה שינה המבקש שלא כדין את דפי הבית, הוסיף להם כיתובים שונים וגרם להשבתת האתרים למשך כמה ימים; באישום הרביעי מחק המבקש את מרבית קבצי המחשב שהיו ברשותו בניסיון שלאחר מעשה לטשטש את עקבות עבירותיו.

3. כאמור, לא התעלם גם בית משפט השלום מחומרת מעשיו של המבקש שהביאה למעורבותם של חוקרים אמריקאיים בחקירתו, לנזקים הישירים ובעקיפים שגרם ולפגיעה בפרטיות ובאינטרסים של מעצמה ידידותית זרה ובאינטרסים של מוסדות ישראליים, תוך הפיכתו למושא של הערצה על "הישגיו"; אך הוא ראה להקל עמו בהתחשב בנסיבותיו האישיות, שפורטו בהרחבה בגזר הדין, בגילו הצעיר ובמשך הזמן שחלף מיום ביצוען של העבירות (למעלה משלוש שנים לפני גזר הדין). עוד הצביע בית משפט השלום על הליכי שיקומו של המבקש ועל חרטתו הכנה וראה להעדיף שיקולים אלה על השיקולים הציבוריים המצדיקים החמרה בענישה. גישתו של בית משפט השלום לא היתה מקובלת על בית המשפט המחוזי שראה בפעילותו של המבקש "וונדליזם אלקטרוני". הוא הצביע על הגישה הרווחת שאינה ראה חומרה בעבירות מחשב והוא סבר, בית משפט השלום, ש"את התפיסה הזו... צריך לשנות", אך, לגישתו לא נתן בית משפט השלום ביטוי הולם לתפיסה זו. הוא סיכם את גישתו כדלקמן:

"אין לך שיקול לחומרא, או לפחות כמעט אין לך שיקול לחומרא, שאינו קיים בתיק זה ... משמעות העבירות; היקפן; ריבויין; הנזקים הישירים והעקיפים שהן גורמות; התחכום שבהן בוצעו; שיתוף הרבים בביצוען; מיהות האתרים שאלוהן חדר (המבקש); חוסר מעצורים מוחלט; פגיעה בזכויות הפרט וזכויות הכלל; פגיעה בתדמיתה של מדינת ישראל; אורך התקופה שבמהלכה בוצעו העבירות; העובדה ש(המבקש) לא הפסיק את ביצוען עד אשר נתפס; הצורך המוגבר בהרתעה; הצורך להבהיר כי מדובר בעבירות קשות ומכוערות ולהילחם ברושם לא נכון הקיים בציבור

ביחס למשמעותן; קלות הביצוע וחוסר החשיפה לסיכון - כל אלה יחד יוצרים במקרה זה "קטלוג" מרשים ומפואר של נימוקים המחייבים ענישה משמעותית".

בית המשפט המחוזי נתן דעתו בפירוט רב לנסיבותיו האישיות של המבקש אך סבר שבית משפט השלום נתן להן משקל יתר, בלא להתחשב במידה מספקת בשיקולים הציבוריים הנורמטיביים, המחייבים החמרה בענישה. העונש שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי אכן מביא בחשבון את הנסיבות המקלות ומשקלל את הנסיבות המחמירות, הכרוכות בביצוע העבירות, עם נתוניו האישיים של המבקש.

4. בבקשה לרשות לערער שלפני - המשתרעת על פני 22 עמודים - קובלים פרקליטי המבקש על גישתו של בית המשפט המחוזי, שלטענתם העדיפה שיקולי הרתעה בענישה על פני כל נימוק אחר; עוד הם משיגים - בין השאר - על השיקול הנוגע לתדמיתו של המבקש בעיני הציבור, על אי מתן המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות של המבקש למצבו הנפשי, על חוסר האיזון בין ענישתו וענישת שותפיו ועל השיקולים המצדיקים - לטענתם - שתיתן למבקש רשות לערער. הם הצביעו לפני על חרטתו של המבקש, על גילו בעת ביצוע העבירות ועל הזמן שחלף וכן על הצורך לקבוע סטנדרטים בעבירות מן הסוג הנדון וכן טענו שלא מן הראוי היה שבית המשפט המחוזי יתערב בגזר דינו של בית משפט השלום. עוד הצביעו פרקליטי המבקש על מחלה בה לקה המבקש עקב תאונת דרכים שאונתה לו, שבעטיה - כך נאמר - פועל המבקש להשגת חוות דעת מפורטת וערוכה כדין.

5. חרף טענותיהם של פרקליטי המבקש, איני סבור שקיים צידוק לשקול לתת לו רשות לערער בגלגול שלישי; בסופו של דבר אין המקרה חורג מכל מקרה שבו נדרש בית המשפט העוסק בגזירת העונש לעסוק במלאכת האיזון בין אינטרס הציבור ונסיבותיו האישיות של נאשם, ולטעמי אין החומרה המופלגת שראה בית המשפט המחוזי במעשיו של המבקש מחייבת קביעה נורמטיבית נוספת של בית המשפט העליון; במלאכת האיזון האמורה כבר הביא בית המשפט המחוזי בחשבון את השיקולים לקולא ואיני סבור שקיים סיכוי שהתוצאה תשתנה אם תינתן רשות לערער. הטענה בדבר מחלתו של המבקש נסמכת בעיקרה על חוות דעת רפואית מיום 16.9.01 ולא היה כל נסיון לעתור להגשת בקשה לראייה נוספת המצביעה על שינוי יסודי בנסיבות, כפי שהיו קיימות בשעת הדיון בבית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחת איפוא, ללא צורך לבקש עליה תשובה. ממילא מתבטלת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, שהוגשה ברגע האחרון, וגם לו היה בה ממש - הוגשה במועד שבו לא ניתן היה לבקש עליה את תגובת המדינה.

ניתנה היום, ז' תמוז תשס"ב (17.6.2002).

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור B01.02051470
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח רשם.
בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 6750444-02
בית המשפט פתוח להערות והצעות: pniot@supreme.court.gov.il
לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il